

1. Dați toți Dom-nu-lui să'I cân-tăm Cu toți să'I cân-tăm și să'L ru-găm.

Că as-ta noi da-tori sun-tem. Când El cân-tând ne a-u-de, El

în duh no-uă ne răs-pun-de Și ne bi-ne-cu-vin-tea-ză.

Ve-deți pu-te-rea Lui Și mi-nu-ni-le Lui, Ve-deți a-ici

Ie-ru-sa-lim, De El zi-dit, Pe ca-re din veac l'a iu-bit.

2. El adună pe-ai noștri frați,
În popor, cari fură răsfirați.
Și ei mai mult nu-s întristați.
El rănile lor le-a legat,
Balsam în inimă le-a turnat
Și întristarea le-a schimbat.
Orice Domnul face Spre bine slujește
Fericit e cari L-a mări, Și-a cunoaște
Că Dumnezeu îl iubește.

3. Domnul e puternic și sfânt,
Creă toate ce sunt pe pământ,
Că e puternic în cuvânt.
Și El cu a Sa putere,
De toate poartă îngrijire,
La câte a dat suflare.
Care Lui s-a ruga, El toată sarcina
I-a ușura, Dar osânda e gătită,
La cari Lui împotrivă-i stă.

4. În oameni nu credeți nici cât,
Nici în puterea lor pe pământ.
Că toate deșertăciuni sunt,
Domnul vrea ca Lui să-I credem
Și noi pe calea Lui să mergem.
Ajutorul Lui s-așteptăm,
Orice Domnul face Spre bine slujește
Fericit e Cari L-a mări Și-a cunoaște,
Că Dumnezeu îl iubește.

5. Pe Domnul laudă-L Sioane!
Și tu Ierusalime spune,
Că popor sfânt e în tine.
El carele te-a mântuit
Și porțile ți le-a întărit
Și al Său dar ți l-a cinstit,
Tu ești tot în pace, că El te iubește
Fericit e cari L-a mări Și-a cunoaște
Că Dumnezeu îl iubește.

6. Cui a dat El dreptatea Lui,
Ție Israel tu sluga Lui.
Numai Tu vezi iubirea Lui.
Așa mare bucurie,
Popoarelor n-a dat să știe.
Pe toți i-a pus în robie.
Numai tu Iacobe Ai ici moștenire.
Aliluia. Domnul fie În veac lăudat,
Că El fericirea ți-a dat.